

Café Zaal Mulder in Baalder

Een historische kroegentocht 3

E. Wolbink

In de vorige aflevering van deze serie beschreven we de geschiedenis van café Leering - later bekend als Nijhoving - op de huidige locatie van de Hema. Dit keer staan we stil bij het etablissement in Baalder dat dit jaar het 75-jarig bestaan kan vieren. Café Mulder is uitgegroeid tot een gerenommeerde horecagelegenheid in onze regio. Het heeft een grote aantrekkingskracht voor het houden van grote en kleine partijen. Verschillende bruiloften per week worden er gevierd. Dat was vroeger wel anders...

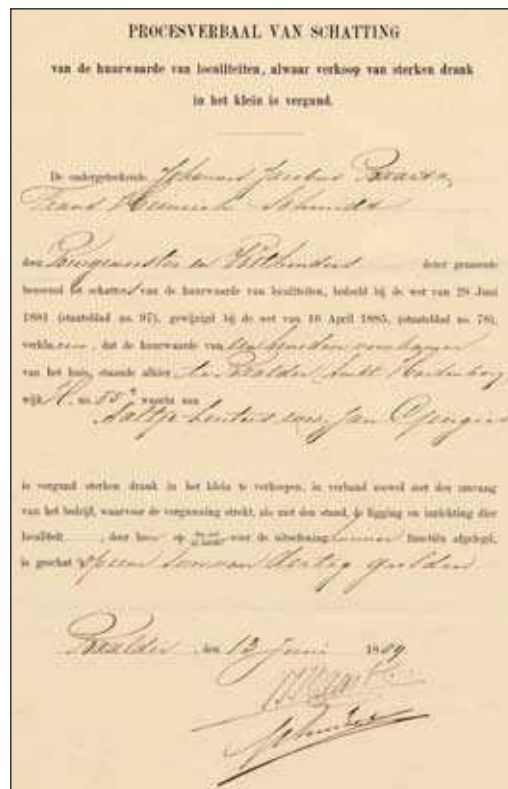
Kleurendia uit de collectie van ds. E.J. Loor van café-zaal Mulder, gelegen in wat toen nog de buurtschap Baalder was, ca. 1962. (Collectie Hardenbergs Archief)

Schatting van de huurwaarde van het verloflokaal van Aaltje Geugies-Lenters; een bijlage van de in 1889 afgegeven vergunning voor het schenken van 'sterke drank in het klein'. (Collectie Hardenbergs Archief)

Het horecabedrijf aan *de Boalderstroate* is namelijk van nog veel oudere datum. Al in 1889, dus ruim 120 jaar geleden, opende op deze locatie een koffiehuis de deuren. Het initiatief daartoe was genomen door Aaltje Lenters, de weduwe van Jan Geugies uit Baalder. Haar man was enkele jaren daarvoor op 55-jarige leeftijd gestorven. Hun enige zoon, Hendrik Jan, had de zorg voor de boerderij op zich genomen, zodat Aaltje de tijd had om in de late middag en vroege avond aan het werk te gaan in de kleine tapperij. In het archief van de gemeente Ambt Hardenberg is een brievenboek bewaard gebleven, waaruit blijkt dat Aaltje - tegen betaling van twintig gulden - vergunning kreeg voor het schenken van licht-alcoholische dranken. Vervolgens werd ze jaarlijks als verlofhouster aangeslagen in de accijns voor de hoeveelheden drank die ze het jaar ervoor had verkocht.

Rond de eeuwwisseling droeg Aaltje de zorg voor het café over aan Hendrik Jan. Het archief toont

aan dat Geugies in die tijd al behoorlijke klandizie had. In 1904 verkocht de tapperij maar liefst 1682 liter gedistilleerde drank. Het was een goede inkomstenbron naast de revenuen uit de kleine boerderij. In de zomer van 1907 overleed de oude tapster Aaltje Geugies-Lenters, op 76-jarige leeftijd. De volgende generatie werd daarmee eigenaar van boerderij en café. Hendrik Jan was toen al geruime tijd getrouwd met Hermina Johanna Hamberg, een boerendochter uit stad Hardenberg. Het echtpaar kreeg zeven kinderen. De bevalling van het achtste werd echter een droevige gebeurtenis. Het baby'tje werd levenloos geboren. Twee dagen later, op oudejaarsdag 1909, stierf Hermina Johanna in het kraambed.

Ruim twee jaar later, op 26 januari 1912, hertrouwde Hendrik Jan met weduwe Jennigje Bossink. Daags ervoor was bij notaris Zwamborn, in het bijzijn van kantonrechter mr. Johan Petrus Antoine baron Mulert, een akte van boedelscheiding opgemaakt. Daarin was de scheiding en verdeling van de gemeenschappelijke boedel beschreven van kastelein en landbouwer Hendrik Jan Geugies, van zijn overleden vrouw en van hun kinderen. De boedel werd daarbij volledig toebedeeld aan Hendrik Jan en in ruil daarvoor was hij verplicht om de kinderen uit zijn eerste huwelijk financieel te compenseren. Zijn tweede echtgenote zou na het huwelijk geruime tijd de scepter over het dorpscafé zwaaien.

Brand en nieuwbouw

Een ander onheil overkwam de familie toen de vrouw des huizes - naar verluidt - per ongeluk een petroleumlamp omstootte. De gevolgen waren desastreus. De vlammen grepen zo snel om zich heen, dat er geen houden meer aan was. Het gehele pand werd in de as gelegd. Uitbetaalde verzekeringsgelden stelden de familie Geugies in staat om te herbouwen. Het nieuwe pand werd zo ingericht dat de verlof-

Het echtpaar Hendrik Jan Geugies (geb. 26 maart 1868) en Jennigje Bossink (geb. 29 april 1873), uitbaters van het dorpscafé in Baalder, anno 1915. (Collectie Hardenbergs Archief)

Prentbriefkaart uit 1915 van het enkele jaren eerder na brand herbouwde café in Baalder.

kamer, met een oppervlakte van vijftientig vierkante meter, kon worden gesitueerd in de linker benedenvoorkamer. Hendrik Jan bewoonde het herbouwde huis met zijn vrouw Jennigje en de dochters uit het tweede huwelijk, Aaltje en Hendrika Geugies. Het café werd niet alleen gebruikt door de stamgasten en passerende klanten. Regelmatig werden er veilingen en vergaderingen gehouden. In juni 1910 bijvoorbeeld had notaris Stuart uit Heemse er zitting bij de openbare verkoop van het huis van de familie Olsman aan de Gramsbergerweg en in 1914 wist ook zijn opvolger, notaris Zwamborn, de gelagkamer van café Geugies prima te vinden. Ook de in Gramsbergen residerende notarissen Rambonnet en Kelder passeerden er met enige regelmaat verkoopakten.

Nieuwe eigenaren

Het horecaleven beviel Hendrik Jan en Jennigje blijkbaar niet zo goed, of de werkzaamheden als boer en cafébaas vielen niet goed te combineren. Ze besloten in ieder geval het boerencafé aan de straatweg in Baalder te verkopen. Op 17 mei 1929 werd de akte gepasseerd door notaris B.H. Kelder in Dedemsvaart. Daaruit blijkt dat bakker Jan Willem Lubbers voor 4500 gulden de nieuwe eigenaar werd. De Haagse N.V. Pharus Maatschappij voor Spaar- en Eigen Huisverzekering verstrekke Lubbers een hypotheek. Het echtpaar Geugies had bij de verkoop bedongen dat men nog maximaal drie maanden lang het vrije gebruik had van de achterkeuken, de slaapkamer, de waskamer en het achterhuis, zolang de koper het althans niet nodig had voor een verbouwing.

Verlof voor de verkoop van alcoholhoudende drank, anders dan sterke drank, verleend aan Hendrik Jan Geugies te Baalder, anno 1925.

Jan Willem, geboren in Dalfsen, was in 1922 getrouwd met Mina Bolks uit Baalder. Met hun zoons Jan Berend en Gerrit Willem betrokken zij de voormalige boerderij van Geugies. Mina werd verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van het café. Jan Willem bestierde de boerderij en bakte er brood. De rechter benedenvoorkamer - de vroegere woonkamer - was daartoe verbouwd tot een kleine bakkerij. Op 11 november 1929 besloot het college van Ambt Hardenberg Lubbers verlof te verlenen voor de verkoop van alcoholhoudende drank, anders dan sterke drank. Drie jaar later werd dat omgezet in een zogenaamd *verlof A*. Pas vanaf dat moment mocht Lubbers ook sterke drank schenken. Of Lubbers wellicht een opvliegend karakter had, is niet bekend. Een anekdote vertelt wel dat hij op een gegeven moment ruzie kreeg met een van zijn klanten. Toen hij het heerschap buiten de deur had gewerkt, schijnt hij zijn woorden kracht bijgezet te hebben door met een jachtgeweer door zijn eigen voordeur te schieten...

Het plaatselijk belang Baalder vergaderde regelmatig in café Lubbers. Veel minder vaak kwam het nog altijd bestaande markebestuur van de oude buurtschap er bijeen. De gewaarde boeren hadden nog slechts enkele kleine percelen gezamenlijk bezeten markegrond, die ze veelal voor zes achtereenvolgende jaren verpachtten.

Lubbers werd Mulder

De crisis in de jaren '30 heeft een enorme impact gehad, zeker ook op de lokale middenstanders. De familie Lubbers heeft het blijkbaar ook niet kunnen bolwerken. Halverwege het jaar 1934 overstegen de lasten de baten en het gevolg was dat men de hypotheekverplichtingen aan Pharus niet langer kon nakomen. Een faillissement bleek onafwendbaar en werd uitgesproken door de kantonrechter in Almelo. Lubbers zag zich - net als zijn collega Zweers van café *De Jaarbeurs* in Hardenberg - genoodzaakt zijn eigendommen te verkopen door middel van een openbare veiling. Notaris Schut uit Heemse verrichtte de verkoop in het bijzijn van de plaatsvervangende kantonrechter.

Aannemer Arend Mulder uit Dedemsvaart was een van de geïnteresseerden. Zijn broer Hendrik had in die tijd al een goed lopend café aan het kanaal in Bergentheim. Eigenlijk was Arend van plan om *De Jaarbeurs* te kopen, maar daarvan bleek de vraagprijs te hoog. Toen hem ter ore

kwam dat café Lubbers binnenkort ook verkocht zou worden, verplaatste hij zijn bakens naar Baalder. De eindveiling van het zakenpand vond plaats op 6 november 1934. Het schijnt dat Mulder net op tijd ten tonele verscheen. Het 'eenmaal, andermaal' was het eerste wat hij hoorde toen hij binnenkwam. Arend onderbrak notaris Schut en vroeg hoeveel er al geboden was. Vervolgens deed hij er honderd gulden bij en zo kreeg hij het etablissement, met bakkerij, kruideniersaffaire en verlofzaak, voor 2100 gulden in handen. De in het café staande buffetkast, de toonbank in de winkel en de baktrog en twee werkbanken in de bakkerij waren buiten de openbare veiling gehouden.

Arend Mulder beschikte over een goede ondernemersgeest. Hij was op 22 november 1881 geboren aan de Zuidwoldigerstraat in Dedemsvaart. Toen hij begin veertig was, emigreerde hij naar de Verenigde Staten van Amerika. Daar, in Hynes in de staat California, bezat en beheerde hij een *dairyfarm* (een melkveehouderij). Zes jaar later, in april 1928, remigreerde hij naar Nederland, omdat zijn verloofde er niets voor voelde om de grote oceaan over te steken. Die verloofde, de bijna twintig jaar jongere Cornelia Gruppen, was een dochter van een grote boer op De Loo bij Coevorden. Terug in Nederland begon Arend samen met zijn broer een aardappelhandel in Bergentheim. De gebroeders Mulder hadden zelfs een eigen praam, waarmee ze de aardappelen via het kanaal Almelo-De Haandrik en de diverse wijken konden vervoeren.

Advertentie van de openbare verkoop van café Lubbers in het Salland's Volksblad van 12 oktober 1934.

Zakenpand Baalder

Notaris SCHUT te Heemse (AH) is voornemens

Dinsdag 23 October
om twee (14) uur in het café Lubbers te Baalder (Ambt Hardenberg) te doen inzetten en 14 dagen later aldaar te verkoopen

Een Woonhuis,
waarin bakkerij, kruideniersaffaire en verlofzaak, met schuur en erf, groot 8,10 Are, te Baalder aan den straatweg van Hardenberg naar Gramsbergen.

Een en ander thans in gebruik en bewoning bij den heer J. W. Lubbers.

Arend Mulder poseert bij een grote automobiel op zijn *dairyfarm* in California, ca. 1926. (Collectie A. Mulder, Hardenberg)

Naast de aardappelhandel hadden Arend en Hendrik een baggermachine die ze door een zetbaas lieten exploiteren. Die machine werd ingezet om gedeelten van het kanaal Almelo-De Haandrik en zijn zijtakken uit te baggeren, waardoor ze geschikt bleven voor de scheepvaart. In later jaren werd de machine ook ingezet bij werkzaamheden in de Noordoostpolder.

Om het café te mogen exploiteren had Arend een vergunning nodig op grond van artikel 8 van de Drankwet. Het college van Ambt Hardenberg was belast met het toezicht op het aantal verstrekte vergunningen in de gemeente. Het gemeentelijk quotum was echter al bereikt. De vergunning van Lubbers kon niet één op één worden overgenomen. Mulder zag zich daarom

Trouwfoto van Arend Mulder en Cornelia Gruppen, 28 november 1928. (Collectie A. Mulder, Hardenberg)

ringen van afstand kon Arend Mulder vervolgens naar de gemeente. Zo kreeg hij met ingang van 1 juni 1935 - precies 75 jaar geleden - vergunning om sterke drank in het klein te verkopen.

Een maand daarvoor, op 1 mei, lieten Arend en Cornelia zich inschrijven als ingezetenen van Ambt Hardenberg. Ze hadden hun intrek genomen in het linker gedeelte van het woon/winkelhuis in Baalder, samen met hun zoon Arend jr. en dochter Johanna Maria. Meteen besloten ze de bakkerij en kruidenierswinkel te verhuren aan bakker Jacob van Laar, een zoon van de bekende dorpsdichter Hendrik van Laar. Om het pand voor dubbele bewoning geschikt te maken liet Arend de bovenverdieping nog datzelfde jaar verbouwen. Er werd een nieuwe kapconstructie aangebracht, er werd gedeeltelijk een nieuwe zolder boven het bestaande achterhuis getimmerd en de bestaande keuken werd vergroot. Vervolgens werd het rechter gedeelte betrokken door de bakker en zijn vrouw Johanna ter Hennepe.

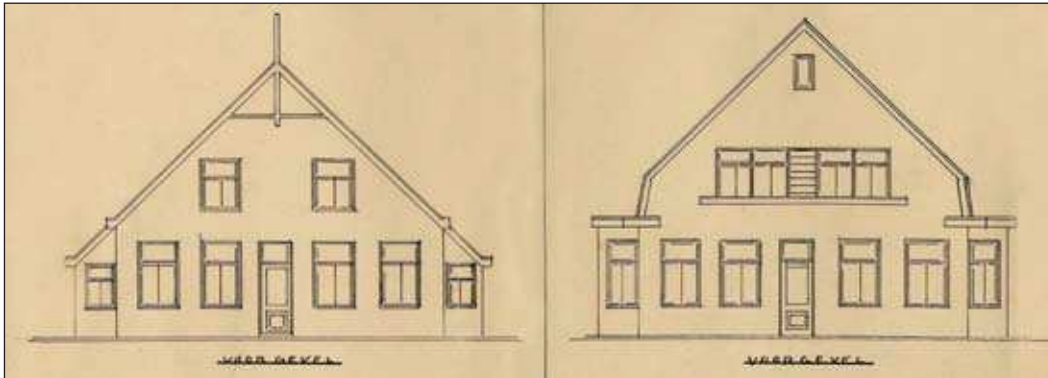
Cornelia kreeg overdag de leiding over het café. 's Avonds nam Arend de honneurs vaak zelf waar. Naast zijn vele werkzaamheden als caféhouder, aannemer van publieke werken, eigenaar van een

genoodzaakt vergunningen op te kopen. Dat lukte hem vrij spoedig. De economische malaise zal daar zeker toe hebben bijgedragen. Meinardus Prins te Lutten aan de Dedemsvaart en Hermannes Olsman aan de Kloosterdijk verkochten hun rechten. Met de door hen afgegeven verkla-

Arend Mulder op de boeg van het schip van de aardappelhandel te Bergentheim. (Collectie A. Mulder, Hardenberg)

baggermachine en firmant in de aardappelhandel, vond hij nog tijd om af en toe te gaan jagen. Hij kon het goed vinden met burgemeester Van Oorschot. Samen hebben ze aan heel wat jachtpartijen deelgenomen. Café Mulder werd frequent bezocht door joodse handelaren. Jacob van

Fragment van de bouwtekening uit 1935, waaruit blijkt dat het dak bij deze verbouwing de kenmerkende mansardeconstructie heeft gekregen. (Collectie Hardenbergs Archief)

Coeverden en Izak Kan bezochten de boeren in de buurtschappen Baalder, Loozen en Radewijk om slachtvee op te kopen. Het café lag mooi op hun route.

Arend overleed halverwege de Tweede Wereldoorlog, op 9 februari 1943, aan de gevolgen van een ontsteking aan een van zijn benen. Penicilline was indertijd nog geen gangbare remedie en zeker tijdens de oorlogsdagen niet altijd voorradig. Enkele honderden Duitse soldaten lagen ingekwartierd bij boeren in de buurtschap Baalder.

Het café deed dienst als hoofdkwartier van de Duitsers. De commandant had de gelagkamer gevorderd. Cornelia was echter niet bang uitgevallen. Zij vertikte het om huis en haard te verlaten. Zo werd ze genoodzaakt om samen met haar kinderen 'achter het schot', maar wel in haar eigen huis een slaapplek te zoeken. Zelfs lukte het haar om enkele onderduikers te herbergen...

De drankverkoop stond in die dagen zo goed als stil. Klanten waren er niet of nauwelijks. Bier was op rantsoen en bijna onbetaalbaar. Café Mulder ontving wekelijks twee kratten bier, maar die waren bij wijze van spreken al op zodra ze werden gebracht. De Duitsers wisten er wel raad mee...

Meteen na de oorlog, in 1946, werd een verbouw uitgevoerd in opdracht van Cornelia Mulder-Gruppen. In de keuken werd een stookgelegenheid gebouwd, voorzien van een rook- en wasmekanaal. De plaatselijke architect Breukelman was de ontwerper. Enkele jaren later werd het café uitgebreid door de voormalige bakkerij bij het café aan te trekken. Tussen de keuken en het café werd een grote schuifdeur geplaatst. Bakker Van Laar had de huur namelijk opgezegd. Hij was een eigen bakkerswinkel begonnen in de Fortuinstraat in Hardenberg. In 1954 werd voor het eerst een klein toneel gebouwd, in het bestaande pand.

De tweede generatie Mulder

Tot ver in de jaren '50 bestond er een zogenaamde 'zwarte lijst'. Daarop stonden de namen van klanten die uit het café geweerd moesten worden. Hen mocht geen drank worden verkocht. De gemeente verstreekte driemaandelijks een update van de lijst.

Het café werd in de tweede helft van de jaren '50 al voor een groot deel gerund door Arend Mulder junior. Hij was min of meer 'in de zaak gerold'. Zijn moeder was ziekelijk en niet meer in staat om te werken. Zij stierf in de zomer van 1959. De heer Vlaskamp, directeur van de Amstelbrouwerijen en huisvriend van de familie Mulder, had haar op haar sterfbed beloofd om de nog jonge Arend te zullen helpen in het bedrijf.

Arend was getrouwd met Alie Hulsegge. Hij had ervaring opgedaan als kok in Epe en later als vrachtaarwerker op zee. Ook werkte hij anderhalf jaar als kok in de officierskeuken op de vliegbasis Twente. Het jonge horeca-echtpaar had meteen grote plannen voor de toekomst. Het kleine café werd regelmatig gebruikt voor bruiloften van soms wel meer dan honderd personen, die allemaal konden zitten aan de welbekende smalle

Bakker Jac. van Laar op de fiets met een grote broodmand, poseert voor het café Mulder in Baalder, anno 1935. (Collectie D.J.A. van de Geest-van Laar, Nieuwlande)

Mulder herinnert zich nog goed de avond, begin jaren '70, dat Corry en de Rekels bij hen optraden. Die avond hadden ze bijna duizend mensen binnen (in beide zalen). Men kwam van heinde en verre. Het overenthousiaste publiek stond een uur voor aanvang al voor de deur...

Alie en Arend Mulder plaatsen de 'eerste steen' van de toneelzaal.

(Collectie A. Mulder, Hardenberg)

Bij tijd en wijle werden er noodzakelijke verbouwingen en uitbreidingen gerealiseerd of werden bepaalde gedeelten gemoderniseerd. Een belangrijke en succesvolle uitbreiding was de bouw in 1972 van de twee eerste kegelbanen - van het type Deutsche Scherenbahn - in de gemeente

lange tafels op schragen. Het ruimtegebrek was nijpend. Het kwam wel voor dat de biervaten letterlijk en figuurlijk door Alies woonkamer rolden, wanneer het druk was en men geen tijd had om ze ordentelijk naar de kelder te brengen.

Toen de familie Mulder in mei 1960 het 25-jarig jubileum van de zaak vierde, had men besloten om een grote ontspanningszaal te laten bouwen aan de noordoostkant van het café-bedrijf. De zaal met moderne toneel-accommodatie werd ontworpen door architect Th. van Terwisga uit Hengelo en werd 10,5 x 27 meter groot, geschikt voor vierhonderd personen. Op 24 mei 1961 konden Arend en Alie de eerste steen 'leggen' en nog geen half jaar later, op 4 oktober, werd de nieuwe toneelzaal officieel geopend door burgemeester De Goede. Hij merkte op dat de betekenis van de nieuwe toneelzaal zich blijkbaar verder uitstreckte dan Baalder. Hij had de grootste bewondering voor wat hier door particulier initiatief tot stand was gebracht. Het was die dag groot feest in Baalder. De streekeigen bevolking maakte voor haar activiteiten, zoals vergaderingen en uitvoeringen, graag gebruik van de mogelijkheden die zaal Mulder de verenigingen en clubs voortaan kon bieden. De feestelijke openingsavond werd zeer druk bezocht. Er werd voor het eerst een *Teenagershow* georganiseerd. Het werd voor Hardenberg en omgeving een avond waar men al lange tijd naar had uitgezien. Onder de vele artiesten die 's avonds hun medewerking verleenden, waren o.a. The Butterfly's, The Fouryo's en Roland Wagter, bekend van radio en t.v.

Hardenberg. Ze werden gerealiseerd achter het bestaande woonhuis annex café en parallel aan het huidige fietspad. De aanbouw werd bijna 36 meter lang. De kegelbanen van Mulder, met volledige elektronische uitrusting en computersysteem, behoorden op dat moment tot de modernste van Nederland. Locoburgemeester Berenst verrichtte de officiële openingshandeling.

Foto van de trouwauto bij café Mulder, op de huwelijksdag van Arend en Alie Mulder.

(Collectie A. Mulder, Hardenberg)

OPENING

Ter gelegenheid van de opening van onze nieuwe toneelzaal, zullen wij op
WOENSDAG 4 OKTOBER EEN CABARETAVOND
organiseren.
*
Voor deze avond zal geen entree worden geheven.
*
Zij, die deze avond willen bijwonen, kunnen vanaf heden t/m dinsdag
3 oktober de beschikbare vrijskaarten aan ons bedrijf afhalen

BAALDER A. MULDER HARDENBERG
Café - Slijterij - en Zaalbedrijf

Advertentie van de opening van de nieuwe toneelzaal in 'Het Noord-Oosten' van 29 september 1961.

Vijf jaar later realiseerde aannemer Geerligs nog eens vier kegelbanen. Deze nieuwe banen werden op 18 januari 1978 officieel in gebruik genomen.

Burgemeester L.A. van Splunder en zijn vrouw behoorden die dag tot de eregasten en zij volleerden de eerste kegelballen over de nieuwe banen. De kegelclub telde toen al vele leden en zelfs was er een heuse sportkegelclub, met de toepasselijk naam *Altijd Raak*, die ook in Duitsland regelmatig meedong naar de prijzen.

In 1986 kocht Mulder op de Boeldag in Slagharen een oude koets voor 250 gulden. Hij liet het antieke voertuig bovenop het dak bij de entree van de zaal takelen en daar heeft het gevaarte jarenlang gestaan tot het door ouderdom in elkaar zakte...

De derde generatie Mulder

Inmiddels hebben Arend en Alie de onderneming overgedragen aan hun zoons Arend en Ronald. Samen met hun respectievelijke echtgenotes Jopie en Gea runnen zij het café annex zalencentrum. Onlangs ontving de familie Mulder een hoge onderscheiding uit handen van de Rotaryclub Nederland, vanwege zeventien jaren onafgebroken uitzonderlijk gastheerschap. Vele bruiloften en partijen worden jaarlijks in zaal Mulder gevierd. Voor dergelijke partijen kan de familie een beroep doen op ambulante obers. Zij werken als het ware als oproepkrachten wanneer het nodig is.

Arend Mulder senior, junior en Ronald bezochten in 2001 de Verenigde Staten. Daar, in Las Vegas, deden ze ideeën op voor de laatst doorgevoerde modernisering van de grote zaal. De nieuwste lichttechnieken die zij tijdens hun studiereis hadden gezien, werden toegepast in Baalder. De derde generatie Mulder mag dit jaar herdenken dat hun grootvader driekwart eeuw geleden in de horeca ging. Sindsdien is hun naam onlosmakelijk verbonden met Baalder. Café, kegel- en zalencentrum Mulder werd en is een begrip in de regio.

Bronnen:

- Gemeentearchief
Hardenberg: toegang 005 (ingekomen stukken 1889)
- Salland's Volksblad, 12 oktober 1934
- Historisch Centrum Overijssel: toegang 122 (inv.nr. 5018, aktenr. 4221), toegang 122 (inv.nr. 5783, aktenr. 2518), toegang 145 (inv.nr. 7751, aktenr. 45), toegang 145 (inv.nr. 12636, aktenr. 167), toegang 145 (inv.nr. 12696, aktenr. 67), toegang 232.2 (inv.nr. 98, dossiernr. 2850)

Met dank aan:

- dhr. en mevr. A. Mulder te Hardenberg
- mevr. H. Reinders, Hardenberg
- dhr. J. Wigger, archivaris Historisch Centrum Overijssel, Zwolle
- dhr. J. Woertel en mevr. J. Woertel-van der Veen, Radewijk

Jarenlang stond er een oud rijtuig op het dak van zaal Mulder.

(Collectie Hardenbergs Archief)

Groepsfoto van drie generaties Mulder bij het 50-jarig huwelijksfeest van Arend en Alie, anno 2009.

(Collectie A. Mulder, Hardenberg)

Teenagershows

J. Woertel

In de jaren '60 waren de teenagershows erg populair bij de jeugd. Er speelde vaak een bandje dat ook de Nederlandse artiesten die daar optraden,

begeleidde met gitaren en grote versterkers. Van acht tot tien 's avonds verzorgden zij het voorprogramma. Daarna kwamen de - in die tijd - bekende artiesten optreden die op de schnabeltoer waren. Dat waren o.a. de nog jeugdige Sandra Reemer (Ik zweef aan mijn ballonnetje), Anneke Grönloh, Ria Valk (Hou je echt nog van mij Rocking Billy), The Jumping Jewels (met eigen installatie), Trea Dobbs, Willeke Alberti, Het Cocktail Trio en niet te vergeten The Blue Diamonds (Ramona en Little ship keep sailing). De zaal bij Mulder was dan tjokvol.

Holland Venetiëband, The Dancing Shoes, Black Lake, Cloppenburgertanz Combo en natuurlijk The White Comets. De laatste twee waren zeer populair. De laatste drie waren Engelstalige bands.

De grote zaal leende zich bij uitstek voor stildansen en dat werd er dan ook volop gedaan. Vanaf de ingebruikname van de zaal werden zeer succesvolle dansavonden georganiseerd. Eerst werden die om de veertien dagen gehouden, afwisselend met zaal Potgiesser in Hardenberg, maar later kon men elke zaterdagavond bij Mulder de beentjes van de vloer laten gaan. Lessen in foxtrot, Weense wals en tango werden jarenlang gegeven door de gebroeders Drenth van de gelijknamige dansschool uit Dedemsvaart. Heel wat stelletjes hebben elkaar bij Mulder leren kennen tijdens de danslessen en dansavonden. Vele zag men later terug als bruid en bruidegom of om het zilveren huwelijksfeest te vieren. De dansavonden zouden eind jaren '70 helaas van het toneel verdwijnen als gevolg van nieuwe gemeentelijke verordeningen, waardoor de horeca haar sluitingstijden behoorlijk moest vervroegen.

Naast deze speciale avonden was er iedere zaterdagavond dansen. Om 20.00 uur was de zaal open en om ± 20.30 uur begon de muziek te spelen. Bandjes die vaak bij Mulder kwamen waren:

Een bruiloft in de jaren '60-'70 ging er overigens wel heel anders aan toe dan tegenwoordig. Moest men het in die tijd doen met een kop koffie met gebak of een plak cake en een bonbon, drie keer een hapje (een tuc, een blokje kaas en een stukje warme worst) en koffie met broodjes toe, tegenwoordig kan men naar hartenlust variëren. Veelal krijgt men nu drie keer gesorteerde koude en twee keer warme hapjes en moet men niet raar op kijken als aan het eind van het feest de koffie vergezeld gaat van broodjes met warme beenham of hamburger met gebakken uien... Het fenomeen van de lange tafels op schragen kent men ook niet meer. De gasten kunnen nu in kleinere groepen aan ronde tafels zitten. De vroeger zo bekende glazen op tafel met daarin sigaretten en sigaren, behoren inmiddels tot het grijze verleden. Het anti-rookbeleid heeft ook daar een eind aan gemaakt.

De 'toneelzaal' van Mulder was vanaf de ingebruikname een groot succes. (Collectie A. Mulder, Hardenberg)

Bruiloft vieren

J. Woertel

Bruiloften werden vroeger lang niet altijd in een café of zaal gehouden. Grote feestzalen waren er niet of nauwelijks en een bruiloft in een café was natuurlijk duurder dan op een grote boerendeel, waar de burens voor de bediening konden zorgen. Muziek was meestal niet aanwezig, tenzij iemand uit de buurt zijn accordeon of harmonica mee bracht.

Wanneer de bruiloft in een café zonder zaal werd gehouden, zat men vaak *als haringen in een ton*. Dat werd beter toen een aantal horecaondernemers zalen liet bouwen, zoals Nijhoving, Potgiesser en Mulder. Vaak werd een conferencier met een accordeonist ingehuurd, soms met een drummer erbij. Als je een gezellige avond wilde hebben, dan had je succes wanneer Jans Zandbergen en Joop Romkes de avond opluisterden. Jans vertelde *bakken* en Joop maakte muziek.

Huwelijksfeest van Jan en Sina Kampherbeek-Grobbe, op 27 november 1959 in café Mulder.

De liedjes waren vaak meezingers. Gedanst werd er nog maar weinig. Dat veranderde in de loop van de tijd. De dansvloer werd groter en de conferencier verdween langzaam van het toneel. De accordeon maakte plaats voor een orkestje van meerdere personen, soms met een zangeres. Zij maakten de hele avond stemmingsmuziek waarop men ook kon dansen. De polonaise bijvoorbeeld, die in de jaren '50-'60 ook nog gedanst werd op de boerendeel. Tijdens de polonaise werd o.a. gezongen: *We gaan*

iedereen: *de bruidegom die durft zijn bruidje niet te kussen, faldalderiere...*

Wanneer de meeste feestgangers na deze polonaise nog stonden, zette de muziek in met een aantal stevige Rock & Roll-nummers, als *Kom van dat dak af* van Peter Koelewijn. Daarna namen de feestgangers met rode bezwete koppen van de drank en de inspanning weer plaats, want men wist dat koffie met een broodje langzaam in zicht kwamen om het feest af te sluiten.

Het waren mooie tijden...

*Voor gezelligheid
bij al Uw feesten*

Zend Uw aanvraag aan:

Joop Romkes
Nieuwewijk 71
Dedemsvaart
Tel. 05230 - 2019
of
Jans Zandbergen
Tonnendijk 25
Vroomshoop